

Vai trò làm vợ, làm mẹ của phụ nữ Việt lai Mỹ tại Hoa Kỳ

Tác Giả: Pháng Anh, phóng viên RFA
Thứ Tư, 14 Tháng 7 Năm 2010 17:58

Hầu như người phụ nữ Việt lai Mỹ nào cũng đều có một quá khứ thất bại buồn, nhưng họ đã và đang cố gắng vươn lên bằng chính nghị lực của mình,

và luôn nhìn về tương lai với bao niềm tin để tiếp cho con cái mình.

Nhân viên trung tâm Good Shepherd Services tổ chức tiệc sinh nhật cho Sß Christine Trần ßng Mỹ hôm 7/5/2010.

Photo courtesy of shepherdatlanta.org

Điều đáng buồn là vì quá khứ đã in sâu đậm trong tâm hồn, đáng thôi không có đức tin giáo dục đầy đủ của cha mẹ nên khi trở thành người mẹ, người vợ, họ lại càng gặp khó khăn và trở ngại nhiều hơn.

Qua câu chuyện về nữ tu Christine Trần ßng Mỹ, Giám Đßc Trung Tâm Phúc Vß Gia Đình và Thanh Thißu Niên ß bang Georgia, người đã nâng đỡ và hướng dẫn các thiếu nữ Việt lai Mỹ trở nên ngày được tiên tiến Hoa Kỳ, chúng ta sẽ hiểu rõ hơn quá khứ của họ đã ảnh hưởng đến vai trò làm vợ, làm mẹ trong gia đình như thế nào.

Khác biệt về ngôn ngữ ...

Theo lời Sä Träng Mä Hänh cho biết, các thiäu nữ Việt lai Mỹ nay đã trở thành các bà mẹ, bà vợ trong gia đình thì đa số gặp rất nhiều trở ngại và khó khăn về mặt nuôi dạy con cái và trong mối tương quan với chồng với nhau. Thức vậy, chị Mä Duyên ängäi ở Atlanta tâm sự rằng:

Khó khăn là bây giờ con cái em không hiểu tiếng Việt, mình thì không biết tiếng Mỹ. Mình cũng dạy nó tiếng Việt nhưng tại nó nói cũng không được tròn träa, cũng “läo” y như mình nói tiếng Mỹ. Ba tại nó cũng räya là tại nó, nói trong nhà phụäi nói tiếng Việt Nam, sau này lớn lên con không nói được tiếng Việt Nam, cũng như cha mẹ không nói được tiếng Mỹ, ngượcäi ta sẽ không thích, nhưng mà tại nó quen tiếng Mỹ rồi. Đó là vấn đề làm mẹ.

Còn vấn đề làm vợ, em không đi làm được, em không biết lái xe, đi thi hoài mà không đậu, nhà chồng thì không có. Em chồng äc mong sao lái xe được mà giúp con em, không lái xe được, đi chợ chợ hay chồng như näm.

Thứänhäng, với công việc của mẹ thì bà vợ lo chuyện bếp núc, dọn dẹp nhà chồng thì họ äi làm rất giỏi, chồng ngäai bị käp. Chồng kiên nhẫn với cuộc sống của chồng em lại, Sä Mä Hänh nói:

Vä bếp núc, hay là công việc của mẹ thì bà äi trở thì các em làm rất giỏi vì änhä đã bếp ngượcäi ta biết phụäi làm. Cái quan trọng nhất là vấn đề giữa vợ chồng với nhau, vì các em không quen trao đổi cho nhau cái gì, không biết nói chuyện và luôn luôn có mặc cảm là mình không biết gì hết, nên khi dạy con thì không biết dạy như thế nào.

Gia đình là äi đào tạo cho mình trở thành người cha, người mẹ, vì đào tạo đó không nhất thiết là phụäi là cha hay mẹ mà còn là họ hàng, ông bà, và ngay cả hàng xóm láng giäng. Qua bên này, các em bắt đầu kín đáo trong gia đình mà thôi, các em sống như mẹ ängäi giúp việc, dạy ä, suốt ngày làm äu äng, dọn dẹp, có công ăn việc làm ä ngoài hãng thì vợ nhà phụäi làm tất cả việc nhà.

Khi nói đến những buổi cha mẹ nói chuyện với nhau, đi chợ chung với nhau, trao đổi với nhau, cảm nhận với nhau mặt đối mặt hay họ äi mặt cái gì đó thì rất khó.

... và văn hóa

Những phụ nữ Việt lai Mỹ trong buổi sinh nhật Sĩ Christine Trần ng Mẹ Hạnh trung tâm Good Shepherd Services hôm 7/5/2010. Photo courtesy of shepherdatlanta.org

Khi hỏi thăm về cách nuôi dạy con cái của các chị em, bà cho hay rằng, hầu hết đều áp dụng những phương pháp mà họ đã từng trải qua trong quá khứ như chia sẻ, la hét để dạy dỗ con mình. Có thể nói giữa họ và con cái có một khoảng cách rất sâu. Chính vì thế, con cái của họ cũng ít có nhu cầu về những đồ vật, đồ dùng như các em trong một cái vòng luẩn quẩn. Bà nói:

Các em không có cách gì khác ngoài những câu chuyện đi nhai lại, làm cho con cái buồn mình. Các em không biết cách thức dạy con hay sống làm sao cho hạnh phúc trong gia đình thì thường con cái bỏ đi, nó cũng lập gia đình rất sớm, có thai, cũng sống không quen được với đời sống của gia đình mới, rồi cũng ly dị, mẹ cũng bỏ chồng, đi ra ngoài riêng.

Nếu nói thật thì cũng không hẳn những mình thấy những người của họ đang trở về không đi đâu hết. Một số các em may mắn có mẹ đi theo, mà mẹ là những người có học thức và kết hôn với những người có chức có quyền thì họ về Việt Nam, thì họ về có những người làm bác sĩ, dược sĩ, rất khá.

Vì thế họ nên sống nâng đỡ về tinh thần và những điều kiện về vai trò làm vợ, làm mẹ trong gia đình, đa số các gia đình con lại đều đều về, nhất là những người con về chung đều là con lai. Sĩ Trần ng Mẹ Hạnh nên xét về vấn đề ly thân, ly dị như sau:

Vai trò làm vợ, làm mẹ của phụ nữ Việt lai Mỹ tại Hoa Kỳ

Tác Giả: Pháng Anh, phóng viên RFA

Thứ Tư, 14 Tháng 7 Năm 2010 17:58

Có rất nhiều vì các em khi lập gia đình với nhau thì cũng nghĩ là mình thương nhau, thì yêu nhau, có con cái thì mình giúp nhau, vì ai cũng chung một hoàn cảnh, hai người cùng con lai, cùng bố người ta bố rồi. Nhưng khi lập gia đình thì cả hai đều không biết phải làm thế nào để làm vợ hay làm chồng, thành ra gì cũng như mò mẫm trong bóng tối, người này dắt người kia đi, rồi không người nào phải người nào hỏi, cuối cùng thì đổ bể.

Họ cũng không biết tìm người nào để giúp cho họ, có người thay vì giúp hàn gắn thì lại giúp cho họ xé lìa ra, thành ra, một số đôi không thành công trong đời sống vợ chồng, gia đình. Các em không có người mẹ, hay người chị, hay người thân để chia sẻ.

“Các em không biết cách thức dạy con hay sống làm sao cho hạnh phúc trong gia đình thì thương con cái bỏ đi, nó cũng lập gia đình rồi sống, cũng sống không quen được với đời sống của gia đình mới, rồi cũng ly dị. / Số Trẻ em Mỹ Hạnh

Cũng theo ý kiến của bà, vì không được đi học và thương yêu thương sống, không được giáo dục ngay từ nhỏ bé, cho nên, giờ đây, khi đã trở về quê cha, đất nước sống tự do, không còn bị ai khinh rẻ và người ta đã, nhưng họ lại vì nể lòng người đang sống trong môi trường sống như tách ly khi cả hai cùng sống Mỹ-Việt:

Tôi nhận thấy càng ngày các em tuổi càng lớn, người cũng không có, tình cảm cũng không biết, rồi cái đời sống gia đình là tình cảm của vợ chồng cũng không có, thì không biết các em sống đi về đâu? Đa số các em không biết được biết về thì hiểu người gì nói đến chuyện vào quốc tịch để sau này có được phúc lợi, thì tôi thấy là họ sống trong một thế giới mà bố cả đi về xã hội Việt Nam hay cùng sống Việt Nam, cũng không có sự liên hệ gì với cộng đồng người Mỹ ở đây hết.

Vì phần đông các chị em lai, quá khổ luôn bám theo họ cho dù họ có quên đi. Có thể nói chính vì vì vì ám ảnh đó mà trong thâm tâm, họ luôn mong con cái mình được mẹ người yêu thương, như là chị Mỹ Duyên tâm sự:

Em chỉ mong nguy hiểm sao cho con em đi ra ngoài để bố mẹ được thoải mái nó, được người này người kia thương, giúp đỡ.

Có thể nói, họ cũng chính là họ u quố của cuộc chiến tranh Việt Nam. Họ không biết mình là ai giữa hai dòng máu Mỹ-Việt đang luân chuyển trong người như là chị Mỹ Duyên: “cuộc đời của em sao khổ quá, em không muốn con em bị như em nữa, cha thì không biết là ai, mẹ thì chết, em cũng không biết em là ai ...Mẹ hay Việt, là người nào em cũng không biết...” (khóc). Và có lẽ sẽ không bao giờ có câu trả lời!